

знаете това, не постъпвайте като невежия, да разлъчвате онова, което Богъ е съчеталъ. Който спазва Божиитъ закони, той се радва на успѣхъ въ живота си.

Селянитъ на едно село се оплакали на владиката отъ свещеника си, че ги уморявалъ съ службата си, която често продължавала четири-петъ часа. Нѣкога свършвалъ службата за половинъ часъ, но повечето пѣти държалъ хората въ църква съ часове. Владиката извикалъ свещеника, казалъ му, че има оплакване противъ него отъ енорияшитъ му и го запиталъ, какво ще каже за свое оправдание. — Владико небесни, казалъ свещеникътъ, вѣрно е това, което говорятъ противъ мене. Причината е следната: когато ангелитъ и светиитъ ми помагатъ при службата, азъ свършвамъ работата си бързо, за половинъ часъ. Обаче, когато остана самъ, на своитъ сили, безъ подкрепата на свѣтлитъ сщества, азъ свършвамъ работата си за четири-петъ часа.

Следователно, когато работитъ на хората се нареждатъ добре, свѣтлитъ сщества имъ помагатъ; когато работитъ имъ не се нареждатъ добре, свѣтлитъ сщества сж ги изоставили сами на себе си. Съ това си обясняваме, защо нѣкои дървета узрѣватъ рано, а други по-късно. Напримѣръ, дрѣнътъ цѣвти прѣвъ, а узрѣва последенъ.

При създаване на свѣта, Богъ направилъ и растенията, както и плоднитъ дървета, и далъ право на всѣки духъ да си избере по едно плодно дърво за себе си. Като дошълъ редъ на дявола, той избралъ за себе си дрѣна, като дърво, което първо цѣвти. Той си казалъ: Щомъ дрѣнътъ цѣвти прѣвъ, и ще узрѣе прѣвъ. Обаче, останалъ излъганъ: дрѣнътъ узрѣлъ последенъ. И човѣкъ може, като черешата, да узрѣе рано, и като дрѣна, да узрѣе последенъ. Защо едни плодове узрѣватъ рано, а други — късно, и затова има причини. Узрѣването на черешата и на дрѣна представятъ процеси, които се извършватъ и въ човѣшкия животъ.

„Това, което Богъ е съчеталъ, човѣкъ да го не разлъча“. Съ този стихъ Христосъ обръща внимание на хората да не развалятъ това, което Богъ е направилъ. Що се отнася до развалянето, сегашнитъ хора сж майстори. Между който народъ да попаднете, ще